

វេទិកាសាធារណៈ
ស្តីពី
យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
២០១៥-២០១៨

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៦
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

មាតិកា

១. សាវតារ
២. សមិទ្ធផលធំៗនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១១-២០១៨
៣. ការគ្រប់គ្រង និងតាមដានហានិភ័យបំណុល
៤. ចក្ខុវិស័យនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
៥. បញ្ហាប្រឈមនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
៦. បច្ចុប្បន្នភាពយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១៥-២០១៨

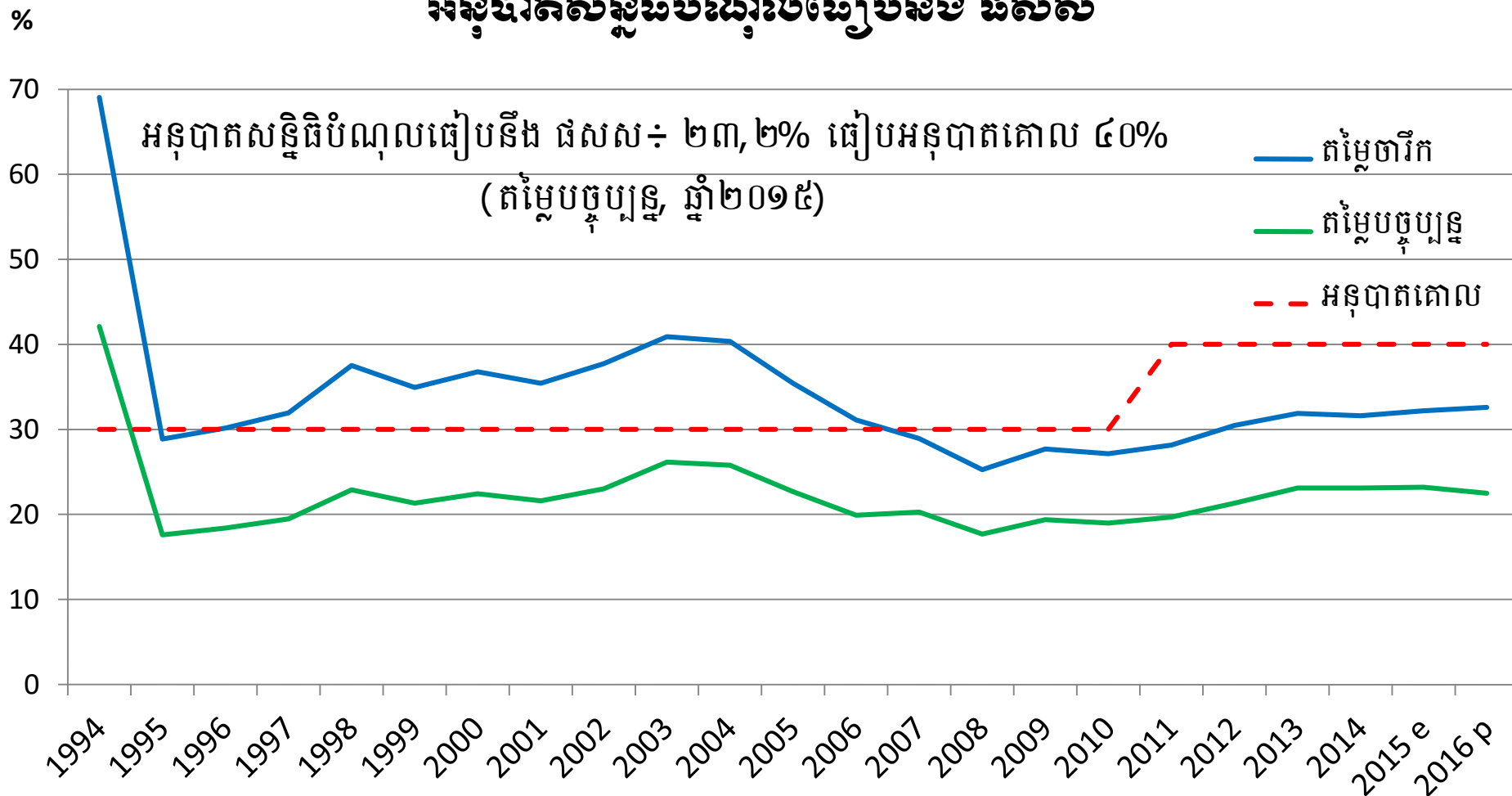
១. សាវតារ (១/៩)

- ❖ នៅមុនឆ្នាំ២០១១ ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈរបស់កម្ពុជា ត្រូវបានអនុវត្តដោយគោរពយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ទៅតាមគោលការណ៍គន្លឹះទាំង ០៤ របស់សម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលរួមមាន៖
 - (១) ត្រូវខ្ចីឥណទានក្នុងទំហំសមស្របដែលស្ថានភាពថវិកា និងសេដ្ឋកិច្ចអាចទ្រាំទ្របាន
 - (២) ត្រូវខ្ចីតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន និងលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់
 - (៣) ត្រូវខ្ចីសម្រាប់តែវិស័យអាទិភាពទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើន និងបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច
 - (៤) ត្រូវប្រើប្រាស់ឥណទានទាំងនោះ ប្រកបដោយតម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, ប្រសិទ្ធភាព, និងស័ក្តិសិទ្ធិភាពខ្ពស់បំផុត។
- ❖ បើទោះមិនមានយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ តែគោលការណ៍ទាំង ០៤ នេះ ត្រូវបានប្រកាន់យកតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ មកម្ល៉េះ។

១. សាវតារ (២/៩)

អនុបាតសន្តិធិបំណុលធៀបនឹង ផសស

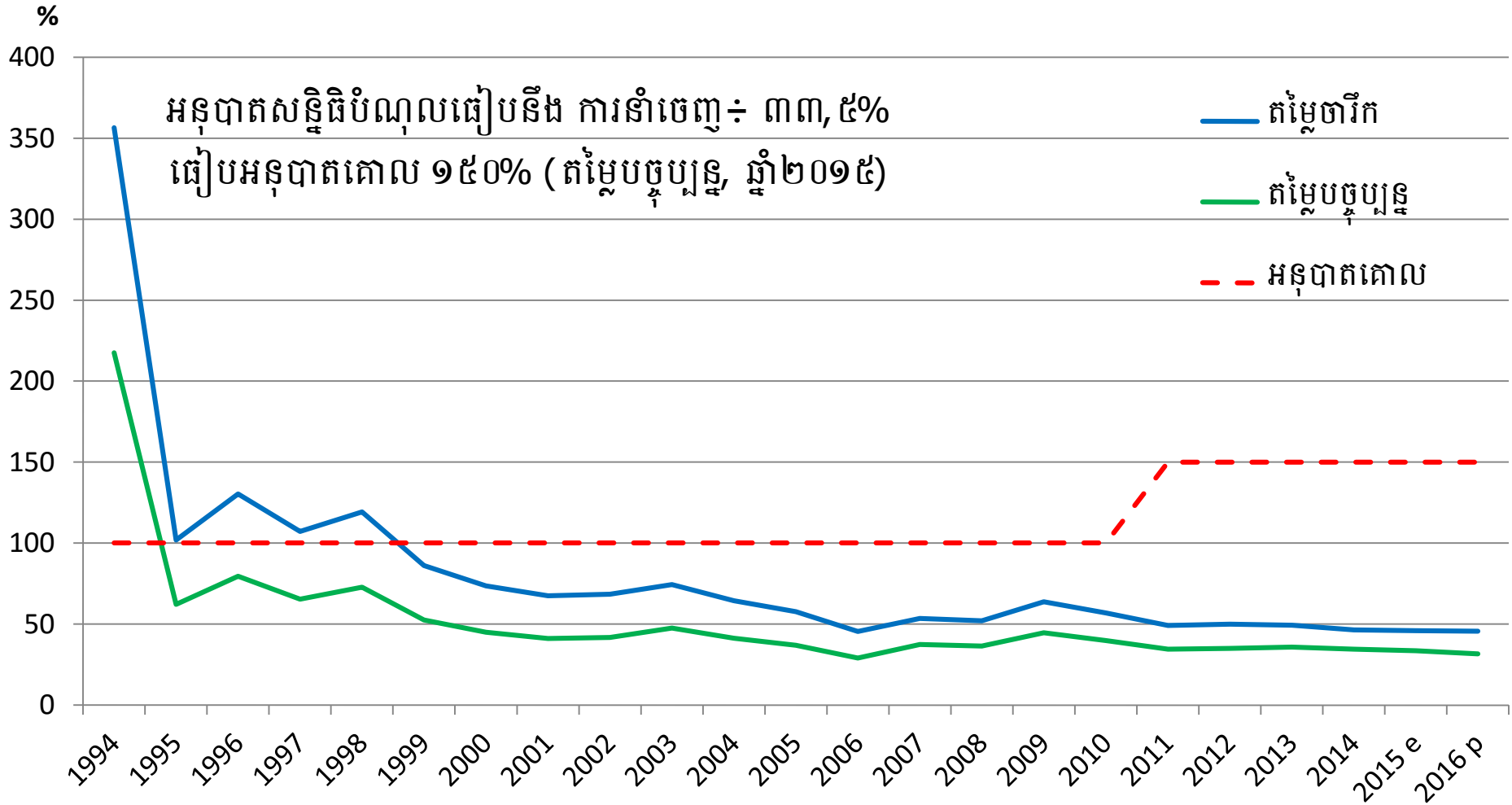

១. សាវតារ (៣/៩)

អនុបាតសន្តិធិបំណុលធៀបនឹង ការនាំចេញ

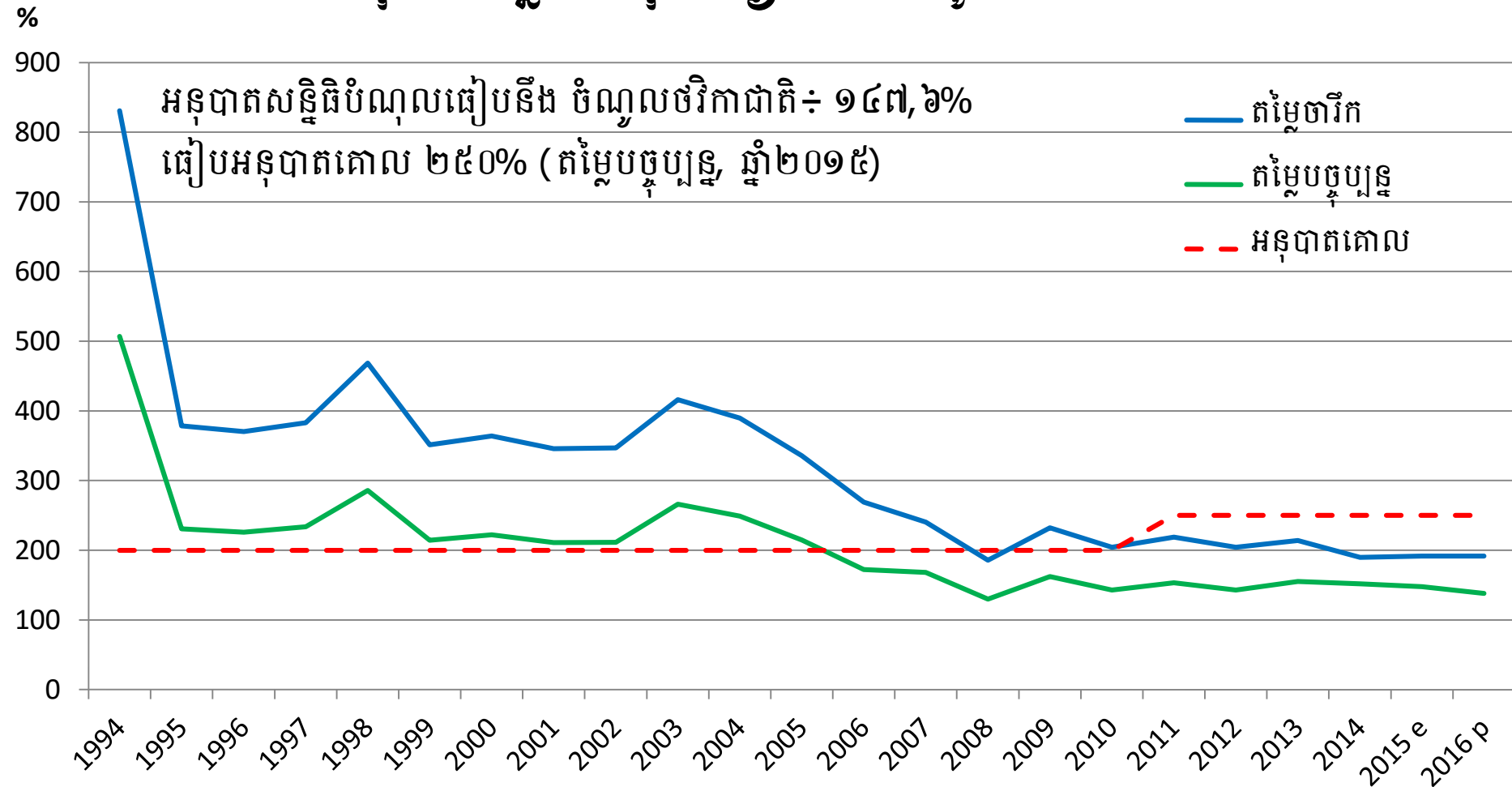
អនុបាតសន្តិធិបំណុលធៀបនឹង ការនាំចេញ ÷ ៣៣,៥%
ធៀបអនុបាតគោល ១៥០% (តម្លៃបច្ចុប្បន្ន, ឆ្នាំ២០១៥)

១. សាវតារ (៤/៩)

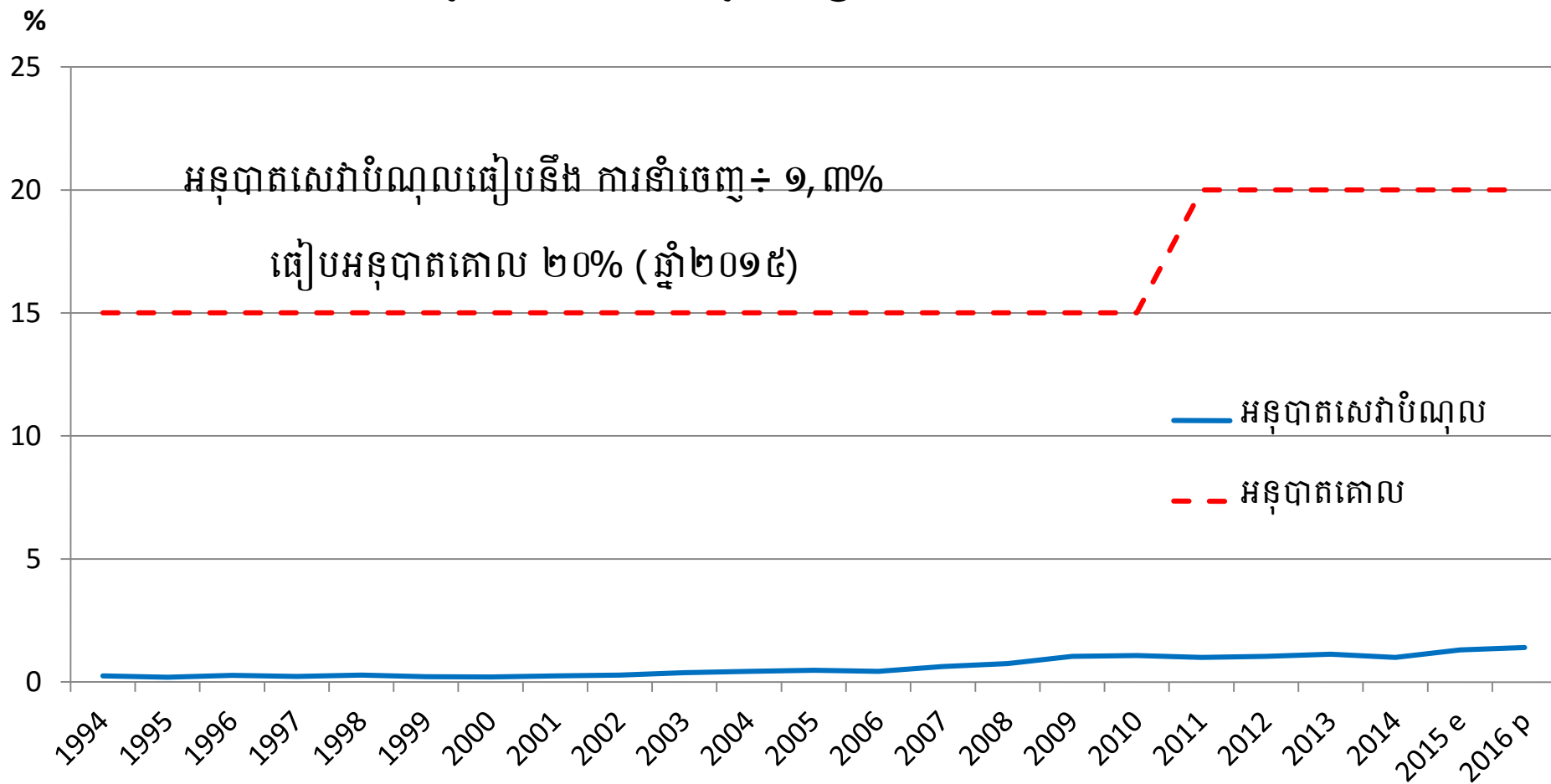
អនុបាតសន្តិធិបំណុលធៀបនឹង ចំណូលថវិកាជាតិ

១. សាវតារ (៥/៩)

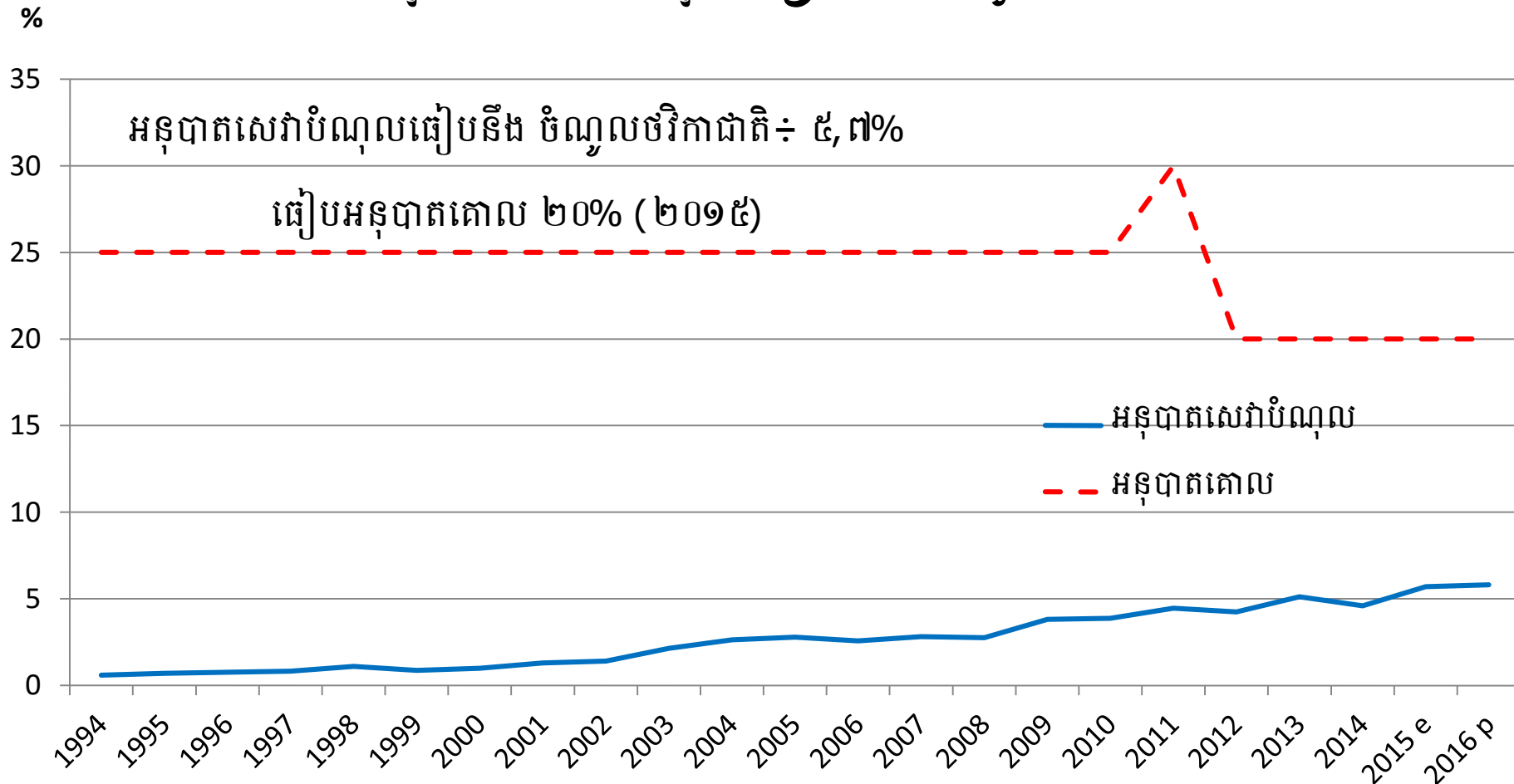
អនុបាតសេវាបំណុលធៀបនឹង ការនាំចេញ

១. សាវតារ (៦/៩)

អនុបាតសេវាបំណុលធៀបនឹង ចំណូលថវិកាជាតិ

១. សាវតារ (៧/៩)

- ❖ ដោយបន្តប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍គន្លឹះទាំង ០៤ ជាផែនទីចង្អុលទិស ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានរៀបចំឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១១-២០១៨ ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបំណុលលើកទី១ របស់កម្ពុជា ដើម្បីដាក់ឆ្លងគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈពិភាក្សា និងយល់ព្រម មុននឹងសុំការសម្រេចពីសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី។
- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១១-២០១៨ នេះ ត្រូវបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី០៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ និងបានប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី១០ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២។
- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានកំណត់ទំហំនៃការខ្ចីប្តីបន្ថែមសម្រាប់ឆ្នាំ២០១១-២០១៨ ក្នុងរង្វង់ពី ៤០០ លាន ទៅ ៧០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ និងបានដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយ ០៨ ចំណុចផ្សេងទៀត ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, និងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដែលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ - ដំណាក់កាលទី២។

១. សាវតារ (៨/៩)

វិធានការគោលនយោបាយទាំង ០៨ ចំណុច មានដូចខាងក្រោម៖

- ១) បន្តប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានសម្រាប់វិនិយោគមូលធនលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តដែលមានផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងការទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើនក្នុងរយៈពេលវែង
- ២) បន្តពង្រឹងយន្តការគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
- ៣) បន្តរក្សាកម្រិតសម្បទានឥណទានឱ្យខ្ពស់តាមដែលអាចធ្វើបាន ស្របតាមបរិការណ៍ជាក់ស្តែងនៃការលូតលាស់របស់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ
- ៤) បន្តជំរុញអនុវត្តគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីកំណែទម្រង់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ សំដៅរក្សាចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចក្នុងរយៈពេលវែង ក្នុងរង្វង់ ៦% - ៧% ក្នុងមួយឆ្នាំ និងចំណូលថវិកាជាតិខ្ពស់បំផុត
- ៥) បន្តអនុវត្តគោលការណ៍មជ្ឈការនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
- ៦) បន្តពង្រឹងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងពីប្រភពហិរញ្ញប្បទានផ្សេងទៀត សម្រាប់បម្រើឱ្យតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈ
- ៧) ពង្រឹងការតាមដានត្រួតពិនិត្យលើហានិភ័យបំណុលពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
- ៨) ពង្រឹងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

១. សាវតារ (៩/៩)

- ❖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១១-២០១៨ និងបានធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មឱ្យទៅជាយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១៥-២០១៨។
- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១៥-២០១៨ ត្រូវបានពិភាក្សានិងយល់ព្រមដោយគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ និងអនុម័តដោយសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥ និងប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្តជាផ្លូវការនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥។

២. សមិទ្ធផលធំៗនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រង បំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨

សមិទ្ធផលធំៗ ដែលសម្រេចបានក្នុងរយៈពេលនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពី
ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១១-២០១៨ រួមមាន៖

១. ការគ្រប់គ្រងបាននូវទំហំនៃការខ្ចីថ្មីមិនឱ្យលើសពីដានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពី
ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ
២. ការសម្រិតសម្រាំងយកតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទានខ្ពស់
៣. ការប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានចំគោលដៅអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
៤. ការរក្សាបាននូវចីរភាពបំណុលសាធារណៈ និងការកម្រិតហានិភ័យបំណុលខ្ពុ
យនៅទាប
៥. ការកើនឡើងជាលំដាប់នៃពិន្ទុសូចនាករគោលនយោបាយបំណុល
ចំណុចទាំង ៥ នេះ នឹងមានលម្អិតក្នុង Slides ខាងក្រោម។

២.១. ការគ្រប់គ្រងបាននូវទំហំនៃការខ្ចីថ្នាំប្រាក់សាងសង់ដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ

ការខ្ចីឥណទានសម្បទានក្នុងឆ្នាំ២០១១-២០១៤

ឆ្នាំ	ច្បាប់អនុញ្ញាត (ជាលានអេសដេអ៊ែរ)	អនុវត្ត		អនុវត្តធៀប នឹងច្បាប់
		(ជាលានអេសដេអ៊ែរ)	(ជាលានដុល្លារអាមេរិក)	
២០១១	៤០០	៣៥៤,៩	៥៤៣	៨៨,៧%
២០១២	៧០០	៦៨៦,២	១ ០៥៤	៩៨,០%
២០១៣	៦០០	៥១៩	៨០៣	៨៦,៥%
២០១៤	៦០០	៥១០,៩	៧៤៤	៨៥,២%
សរុប	២ ៣០០	<u>២ ០៧១</u>	<u>៣ ១៤៤</u>	<u>៩០%</u>

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

២.២. ការសម្រិតសម្រាប់យកតែឥណទានដែលមានកម្រិត សម្បទានខ្ពស់

លក្ខខណ្ឌនៃឥណទាន	
អត្រាការប្រាក់	០ - ២% ក្នុងមួយឆ្នាំ
រយៈពេលសង	២០ - ៤០ ឆ្នាំ
រយៈពេលអនុគ្រោះ	៧ - ១៥ ឆ្នាំ
ធាតុអំណោយប្រមាណពី ៣៥% ឡើងទៅ	

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

២.៣. ការប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានចំពោះអទិភាព របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

ការខ្ចី និងការដកសាច់ប្រាក់តាមវិស័យ ក្នុងឆ្នាំ២០១១-២០១៤

ឯកតា៖ លានដុល្លារអាមេរិក

	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	សរុប
ក- ការខ្ចីឥណទានសម្បទានសរុប	៥៤៣	១ ០៥៤	៨០៣	៧៤៤	<u>៣ ១៤៤</u>
-វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត	៥០៨	១ ០២១	៦២៨	៦៦៩	២ ៨២៦
ភាគរយ	៩៤%	៩៧%	៧៨%	៩០%	<u>៩០%</u>
-វិស័យផ្សេងទៀត	៣៥	៣៣	១៧៥	៧៥	៣១៨
ភាគរយ	៦%	៣%	២២%	១០%	<u>១០%</u>
ខ- ការដកសាច់ប្រាក់សរុប	៥៣១	៦៦០	៦០៩	៦៤៣	<u>២ ៤៤៣</u>
-វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត	៤២៣	៥៦៩	៤៦៨	៦០៤	២ ០៦៤
ភាគរយ	៨០%	៨៦%	៧៧%	៩៤%	<u>៨៤%</u>
-វិស័យផ្សេងទៀត	១០៨	៩១	១៤១	៣៩	៣៧៩
ភាគរយ	២០%	១៤%	២៣%	៦%	<u>១៦%</u>

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

២.៤. ការអនុវត្តនូវវិធានការបំណុលសាធារណៈ និងការគ្រប់គ្រង ហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅទាប

អនុបាតបំណុលក្រៅប្រទេស ២០១១-២០១៤

	អនុបាតគោល	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤
តម្លៃបច្ចុប្បន្ននៃបំណុល ក្រៅប្រទេស					
% នៃ ផលស	៤០	១៩,៧	២១,៣	២៣,១	២៣,១
% នៃការនាំចេញ	១៥០	៣៤,៤	៣៤,៩	៣៥,៦	៣៤,៥
% នៃចំណូលថវិកាជាតិ	២៥០	១៥៤,១	១៤១,៦	១៦១,២	១៥១,៧
សេវាបំណុល					
% នៃការនាំចេញ	២០	០,៩	១,០	១,០	១,០
% នៃចំណូលថវិកាជាតិ	២០	៤,១	៣,៩	៤,៣	៤,៦

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

២.៥. ការកើនឡើងជាលំដាប់នៃពិន្ទុសូចនាករ គោលនយោបាយបំណុល

ពិន្ទុនៃសូចនាករគោលនយោបាយបំណុលរបស់កម្ពុជា ឆ្នាំ២០០៥-២០១៤

ឆ្នាំ	ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី	ធនាគារពិភពលោក និងមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ
២០០៥	៣,៥	៣,៥
២០០៦	៣,៥	៣,៥
២០០៧	៤,០	៣,៥
២០០៨	៤,០	៣,៥
២០០៩	៤,០	៣,៥
២០១០	៤,០	៣,៥
២០១១	៤,៥	៣,៥
២០១២	៥,០	៤,០
២០១៣	៥,០	៤,០
២០១៤	៥,០	៤,០

ប្រភព៖ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, ធនាគារពិភពលោក និងមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ

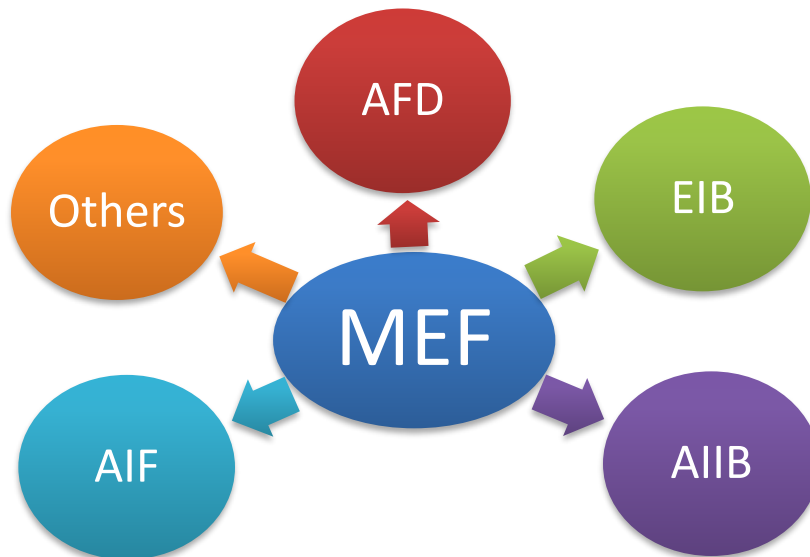
៣. ការគ្រប់គ្រង និងតាមដានហានិភ័យបំណុល

១. ហានិភ័យហិរញ្ញប្បទាននៃគម្រោង ឬហានិភ័យបុរេហិរញ្ញប្បទាន (Project Funding Risk)
២. ហានិភ័យទីផ្សារ (Market Risk)
៣. ហានិភ័យឥណទាន (Credit Risk)
៤. ហានិភ័យសន្ទនីយភាពក្នុងការទូទាត់សេវាបំណុល (Liquidity Risk)
៥. ហានិភ័យប្រតិបត្តិការ (Operational Risk)
៦. ហានិភ័យថវិកា (Fiscal Risk)
៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (Contingent Liabilities)

(ហានិភ័យទាំងនេះ មានលម្អិតដូចក្នុង Slides បន្ទាប់)

៣.១. ហានិភ័យហិរញ្ញប្បទាននៃគម្រោង ឬហានិភ័យបុរេហិរញ្ញប្បទាន

- បានពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធ (ចាស់ និងថ្មី)

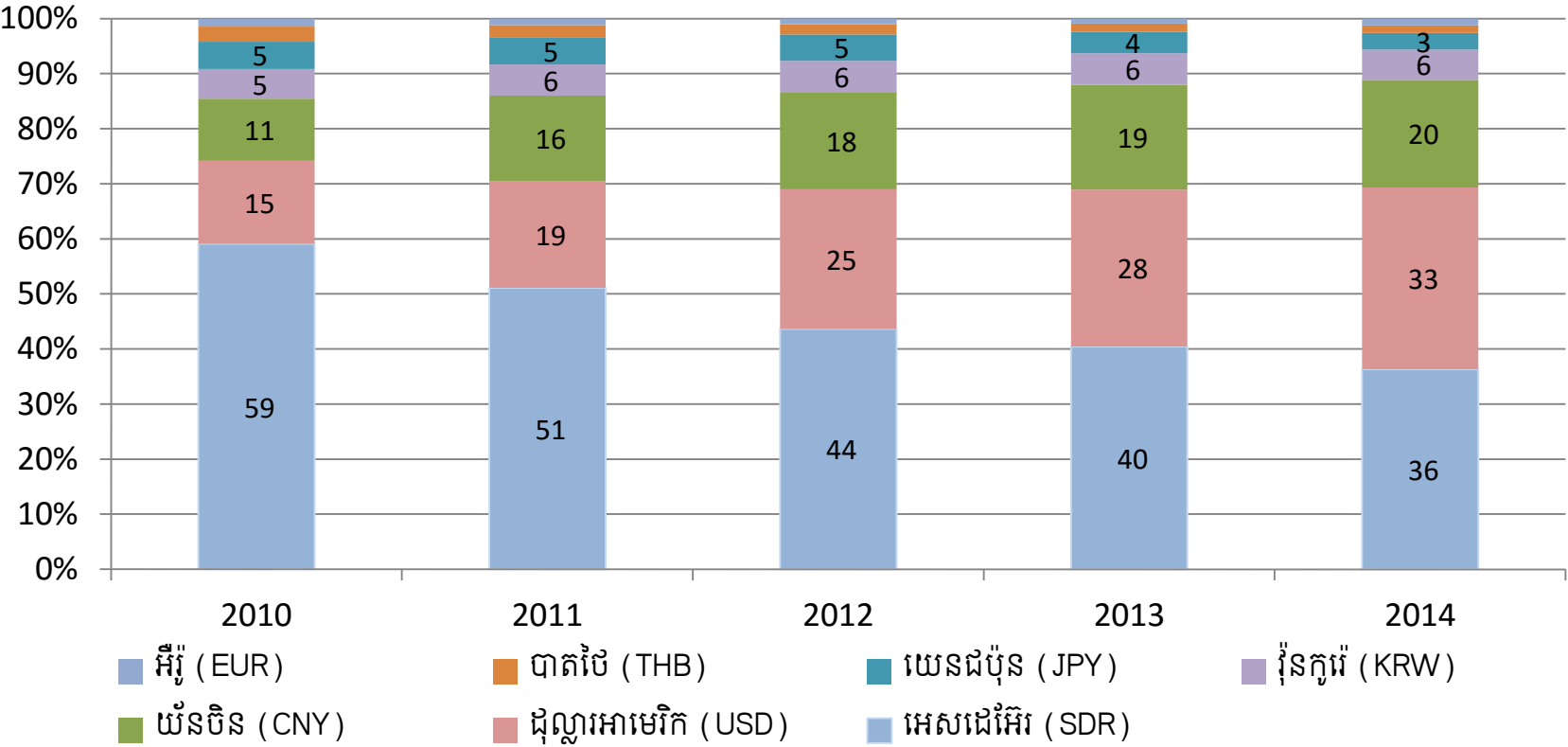
- បានប្រកាន់ខ្ជាប់ជានិច្ចនូវគោលការណ៍គ្រឹះសំខាន់៖ ប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាព។
- ជារួម ក្នុងឆ្នាំ២០១១-២០១៤ កន្លងទៅ ពុំមានហានិភ័យនេះទេ។

៣.២. ហានិភ័យទីផ្សារ (១/២)

៣.២.១. ហានិភ័យរូបិយប័ណ្ណ

រូបិយប័ណ្ណបំណុលនៃបំណុលសាធារណៈក្រៅប្រទេសរបស់កម្ពុជា២០១០-២០១៤

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣.២. ហានិភ័យទីផ្សារ (២/២)

៣.២.២. ហានិភ័យអត្រាការប្រាក់

- ឥណទានសម្បទានដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានខ្ចី សុទ្ធសឹងជាឥណទានដែលមានអត្រាការប្រាក់ថេរ (Fixed Rate) ។
 - បានចាត់វិធានការបំប្លែងពីឥណទានដែលមានអត្រាការប្រាក់ប្រែប្រួល ទៅជាអត្រាការប្រាក់ថេរ។
 - ឧទាហរណ៍៖ បំប្លែងឥណទានផ្តល់ដោយ AFD ឱ្យទៅជាឥណទានដែលមានអត្រាការប្រាក់ថេរ ដោយកម្រិតឱ្យនៅចន្លោះពី ០,២៥% ទៅ ២% ក្នុងមួយឆ្នាំ។
- ជារួម កម្ពុជាពុំមានហានិភ័យនេះទេ។

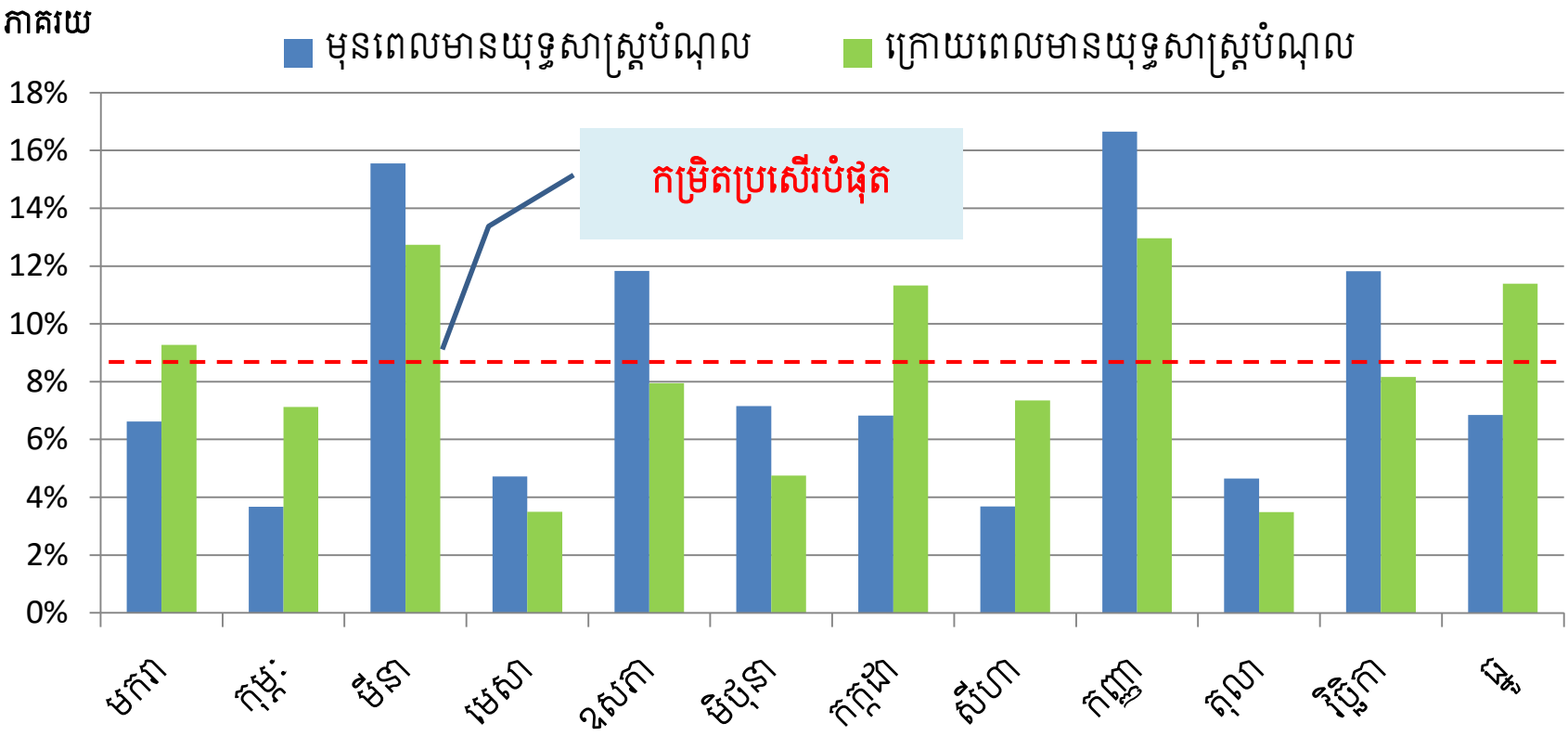
៣.៣. ហានិភ័យឥណទាន

- កន្លងមក ដើម្បីជួយពង្រឹងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាសសាធារណៈមួយចំនួន ដែលបានខ្ចីឥណទានពីរដ្ឋ កសហវ បានផ្តល់ភាពអនុគ្រោះ តាមរយៈការពន្យារពេលទូទាត់សេវាបំណុល និងបន្ថយអត្រាការប្រាក់ តែបានធ្វើឱ្យចំណូលសេវាបំណុលធ្លាក់ចុះទាបជាងផែនការដែលបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ។
- ជាវិធានការដើម្បីបង្ការ ឬបញ្ចៀសហានិភ័យនេះ កសហវ បានរៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទានដល់សហគ្រាសសាធារណៈគ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត និងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុនៅថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥។

៣.៤. ហានិភ័យសន្តតិយភាពក្នុងការទូទាត់សេវាបំណុល (១/២)

កម្មវិធីទូទាត់សេវាបំណុលឆ្នាំ២០១៤

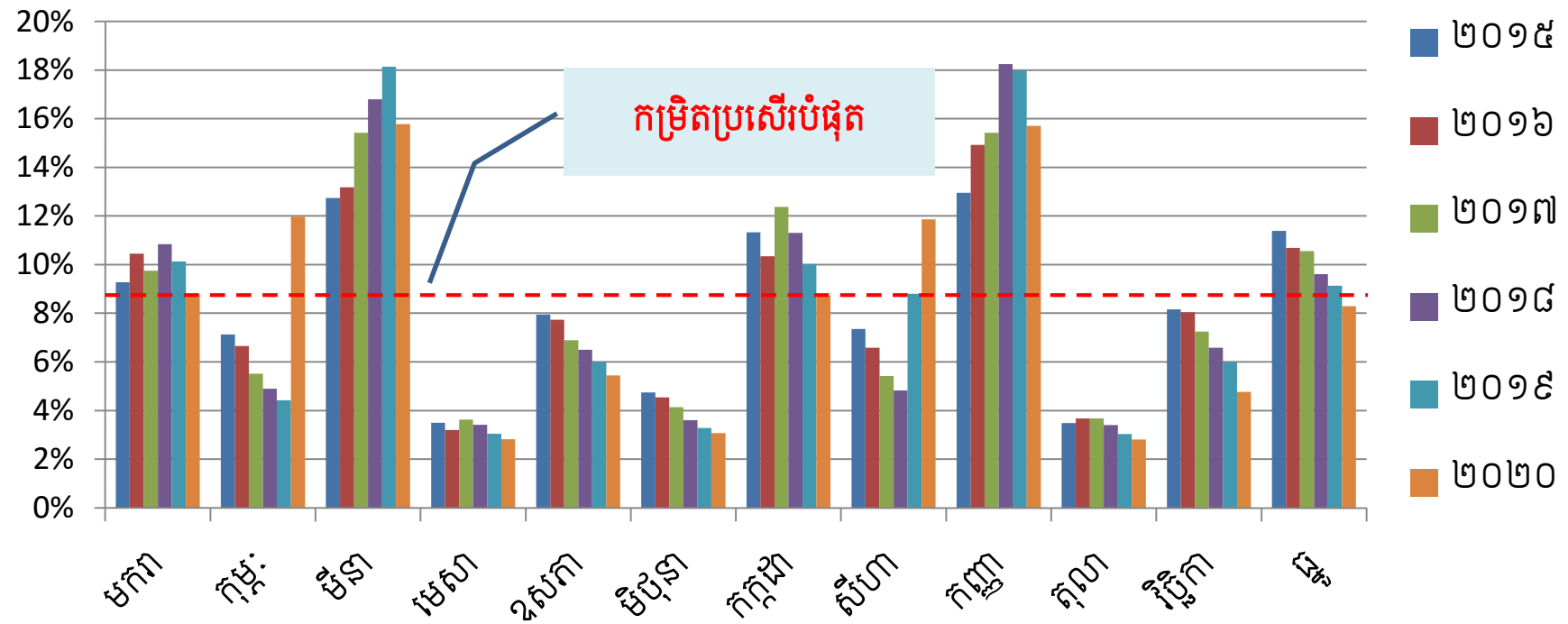
ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣.៤. ហានិភ័យសន្ទនីយភាពក្នុងការទូទាត់សេវាបំណុល (២/២)

ព្យាករណ៍កម្មវិធីទូទាត់សេវាបំណុលឆ្នាំ២០១៥-២០២០

ភាគរយ

ប្រភព៖ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣.៥. ហានិភ័យប្រតិបត្តិការ (១/២)

- បានរៀបចំ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនីតិវិធីរួមបញ្ចូលបច្ចុប្បន្នកម្ម សម្រាប់ការអនុវត្តគម្រោងហិរញ្ញប្បទាន សហប្រតិបត្តិការពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍។
- បានជំរុញ និងចរចាជាមួយបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យចូលរួមអនុវត្តប្រព័ន្ធរបស់ប្រទេស ក្រោម ក្របខ័ណ្ឌនីតិវិធីរួមបញ្ចូលបច្ចុប្បន្នកម្មសម្រាប់ការអនុវត្តគម្រោង។
- បានផ្តល់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលពេញលេញជូនមន្ត្រីអនុវត្តគម្រោងក្រោមហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍។
- បានកែសម្រួលនីតិវិធីប្រតិបត្តិការក្នុងការទូទាត់ និងប្រមូលចំណូលសេវាបំណុល តាមរយៈ ការធ្វើប្រតិកូកម្មសិទ្ធិចុះហត្ថលេខាលើអាណត្តិបើកប្រាក់ និងលិខិតទារសេវាបំណុល។
- បានរៀបចំប្រព័ន្ធផ្តល់ដំណឹងស្វ័យប្រវត្តិអំពីកម្មវិធីទូទាត់ និងទារសេវាបំណុល (Alert System) នៅក្នុងប្រព័ន្ធ Ms. Excel។

៣.៥. ហានិភ័យប្រតិបត្តិការ (២/២)

- បានធ្វើទំនើបកម្មប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យបំណុលពី DMFAS 5.3 ទៅ DMFAS 6.0។
 - បានបង្កើតក្រុមការងារកាត់ត្រា និងផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យបំណុល (Internal Control Cell) ។
 - បានបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ថែរក្សា និងផ្ទុកទិន្នន័យ (Back Up System) ។
 - បានរៀបចំសេចក្តីព្រាងគោលការណ៍ណែនាំ និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។
- ជារួម ក្នុងឆ្នាំ២០១១-២០១៤ កន្លងទៅ ពុំមានហានិភ័យធ្ងន់ធ្ងរកើតឡើងទេ ។

៣.៦. ហានិភ័យថវិកា

- បានខិតខំសម្រិតសម្រាំងយកតែឥណទានណាដែលមានកម្រិតសម្បទានខ្ពស់ ដោយមានធាតុអំណោយចាប់ពី ៣៥ ភាគរយ ឡើងទៅ។
 - កំណើន ផសស និងចំណូលថវិកាជាតិ សុទ្ធតែសម្រេចបានតាម ឬលើសគោលដៅកំណត់។ *
- ជារួម ពុំមានការប៉ះពាល់ដល់ពិដាននៃការខ្ចីប្រចាំឆ្នាំទេ ។

**លើកលែងតែនៅឆ្នាំ២០១១ ដែលចំណូលថវិកាជាតិសម្រេចបានត្រឹមកម្រិត ១៣,២ ភាគរយ នៃ ផសស។*

៣.៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (១/៥)

ជាទូទៅ កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុអាចកើតចេញពីប្រភព ឬ កត្តាមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

1. វិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ (Banking and Financial Sector)
2. ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល គ្រឹះស្ថានសាធារណៈសហគ្រាស សាធារណៈនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
3. ការធានារបស់រដ្ឋ (Guarantee)

៣.៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (២/៥)

៣.៧.១. វិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- ការរក្សាបាននូវស្ថេរភាពនយោបាយ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច
 - កិច្ចសហការរវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាក្នុងការអនុវត្តវិធានការម៉ឺងម៉ាត់ និងប្រយ័ត្នប្រយោជន៍លើការរៀបចំ និងអនុវត្តគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុតាមរយៈការដាក់ចេញនូវបទប្បញ្ញត្តិនានា ដូចជា៖ (១) ប្រកាសស្តីពីអនុបាតក្របខ័ណ្ឌសន្ទនីយភាព, (២) ប្រកាសស្តីពីការត្រួតពិនិត្យហានិភ័យនៃឥណទានធំរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ, (៣) ប្រកាសស្តីពីការតម្កល់ប្រាក់បម្រុងកាតព្វកិច្ចលើប្រាក់បញ្ញើ និងប្រាក់កម្ចីរបស់ធនាគារពាណិជ្ជ, (៤) ប្រកាសស្តីពីការតម្កល់ប្រាក់បម្រុងកាតព្វកិច្ចអប្បបរមារបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ល។
- ជារួម កម្ពុជាពុំមានកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុក្នុងវិស័យនេះទេ។

៣.៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (៣/៥)

៣.៧.២. ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ
សហគ្រាសសាធារណៈនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

- បានគ្រប់គ្រងកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុដោយប្រយ័ត្នប្រយោជន៍ និងបាន
ដាក់ចេញនូវច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានជាធរមានមួយចំនួន ដូចជា៖
 - ច្បាប់ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
 - ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ
 - សារាចរអនុវត្តច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ និងវិធានការពាក់ព័ន្ធជាធរមាន

៣.៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (៤/៥)

៣.៧.៣. ការធានារបស់រដ្ឋ (១/២)

ការធានារបស់រដ្ឋចំពោះគម្រោង PPP/BOT/BOO ក្នុងវិស័យអគ្គិសនី

ល.រ	ប្រភេទគម្រោង	ចំនួន	រូបភាពធានា	
			ទូទាត់	ទិញគម្រោង
១	វារីអគ្គិសនី	០៧	ករណី EDC គ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ថ្លៃទិញអគ្គិសនី	ករណីគម្រោងមិនអាចដំណើរការបាន ដោយសារ៖ -ប្រធានសក្តិនយោបាយ -ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគក្ស័យធន
២	រោងចក្រអគ្គិសនីដើរដោយធូលី	០៣		
៣	ខ្សែបញ្ជូនអគ្គិសនី	០២	ករណី EDC គ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ថ្លៃឈ្នួលខ្សែបញ្ជូន	
៤	នាំចូលអគ្គិសនីពីប្រទេសជិតខាង	០១	ករណី EDC គ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ថ្លៃទិញអគ្គិសនី	-

ប្រភព៖ អគ្គិសនីកម្ពុជា/ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣.៧. កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ (៥/៥)

៣.៧.៣. ការធានារបស់រដ្ឋ (២/២)

ពិដាននៃការធានារបស់ប្រទេសមួយចំនួន

ល.រ	ឈ្មោះប្រទេស	បរិយាយ	ពិដាន
១-	ឥណ្ឌា	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	០,៥% នៃ ផសស
២-	កូរ៉េខាងត្បូង	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	២% នៃ ផសស
៣-	ចក្រភពអង់គ្លេស	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	២% នៃ ផសស
៤-	ប៉ាគីស្ថាន	ការធានា, ការផ្តល់ឥណទានពីរដ្ឋ, និង ការបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ ប្រចាំឆ្នាំ	២% នៃ ផសស
៥-	ឥណ្ឌូនេស៊ី	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	២,៥% នៃ ផសស
៦-	លីទុយអានី	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	៣% នៃ ផសស
៧-	ម៉ាសេដូនី	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	១០% នៃ ផសស
៨-	សាធារណរដ្ឋស៊ែប	ការធានាប្រចាំឆ្នាំ	១៥% នៃ ផសស
៩-	ប៉ូឡូញ	ការធានា និងការបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ	១៨% នៃ ផសស
១០-	ថៃ	ការធានា និងការខ្ចីសម្រាប់ឱ្យខ្ចីបន្តប្រចាំឆ្នាំ	២០% នៃចំណាយថវិកាប្រចាំឆ្នាំ

៤. ចក្ខុវិស័យនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ

- ❖ ជាចក្ខុវិស័យសម្រាប់រយៈពេលមធ្យម និងវែង រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពង្រីកវិសាលភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុល ឱ្យគ្របដណ្តប់លើបំណុលរួមរបស់ជាតិទាំងមូល ដោយត្រូវបញ្ចូលទាំងបំណុលរបស់វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុងវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការរក្សាស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច។
- ❖ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក្នុងរយៈពេលមធ្យម និងវែង រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងនៅតែប្រកាន់គោលនយោបាយមិនផ្តល់ការធានាលើបំណុលរបស់វិស័យឯកជនទេ។

៥. បញ្ហាប្រឈមនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ

- ❖ បញ្ហាប្រឈមដែលកំពុងបន្តជះឥទ្ធិពលលើការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ទាំងក្នុងដំណាក់កាលបច្ចុប្បន្ន និងទាំងក្នុងពេលអនាគត មានដូចខាងក្រោម៖
 - ១. ភាពរឹងស្អិតនៃហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទានខ្ពស់
 - ២. លទ្ធភាពនៃការធ្លាក់ចុះអតិរេកចរន្តសម្រាប់ចំណាយគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់
 - ៣. ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ
 - ៤. ហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ដែលអាចកើតចេញ ពីការធានារបស់រដ្ឋលើគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) និង ពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

៦. បច្ចុប្បន្នកម្មយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨

❖ លក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រង
បំណុល សាធារណៈ២០១៥-២០១៨៖

- ការពិនិត្យឃើញសភាពការណ៍វិវឌ្ឍថ្មីៗក្នុងវិស័យគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
របស់កម្ពុជា, តំបន់, និងសកលលោក។
- មាត្រា៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។
- មាត្រា២៧ នៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

៦.១. គោលដៅ និងវិសាលភាព

- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានគោលដៅកំណត់នូវ វិធានការគោលនយោបាយ សំដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដើម្បីរួមចំណែកជំរុញ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង។
- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើរាល់ប្រតិបត្តិការ ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងមិនគ្រប ដណ្តប់លើបំណុលរបស់វិស័យឯកជនទេ។ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម និង វែង វិសាលភាពនេះនឹងត្រូវបានពង្រីក ឱ្យគ្របដណ្តប់បំណុលរបស់ វិស័យឯកជនផងដែរ។

៦.២. គោលបំណង

- ❖ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានគោលបំណងធានានូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាព ក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ សំដៅបន្តរក្សាចីរភាពបំណុលសាធារណៈរយៈពេលវែង និងកម្រិតហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅទាប ដោយធានាបាននូវសង្គតិភាព និងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាជាមួយឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនានា រួមមាន៖ ១) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ - ដំណាក់កាលទី៣, ២) ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨, ៣) គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច, ៤) គោលនយោបាយថវិកា, ៥) គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ, ៦) យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ២០១១-២០២០, ៧) គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្មកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៥-២០២៥, និង ៨) យុទ្ធសាស្ត្រកៀរគរចំណូលរយៈពេលមធ្យម ២០១៤-២០១៨។ល។

៦.៣. ការវិនិយោគវិភាគបរិភោគបំណុល (១/៦)

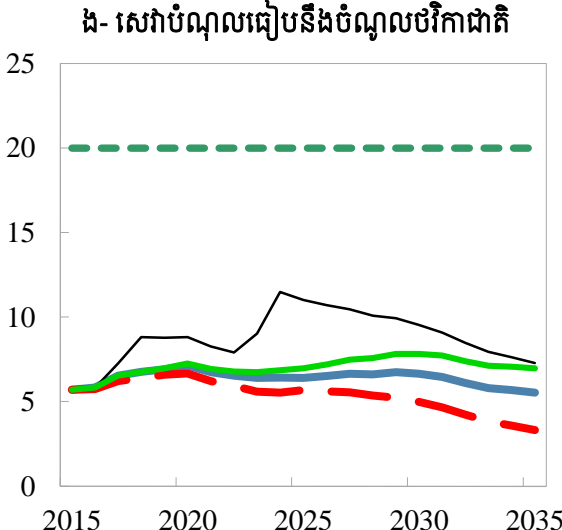
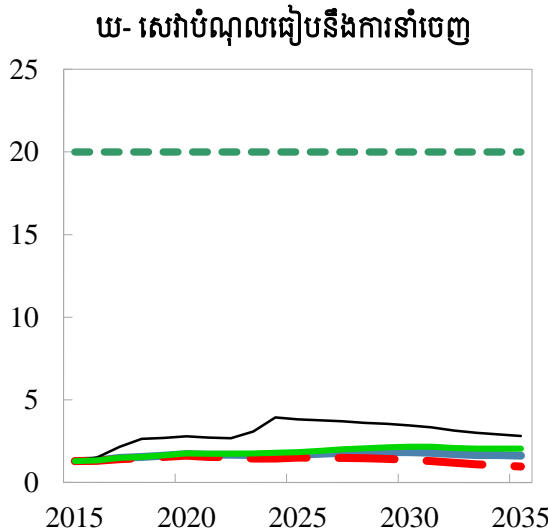
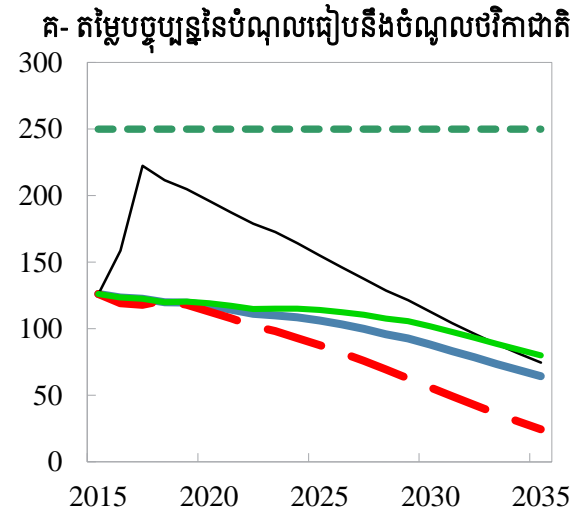
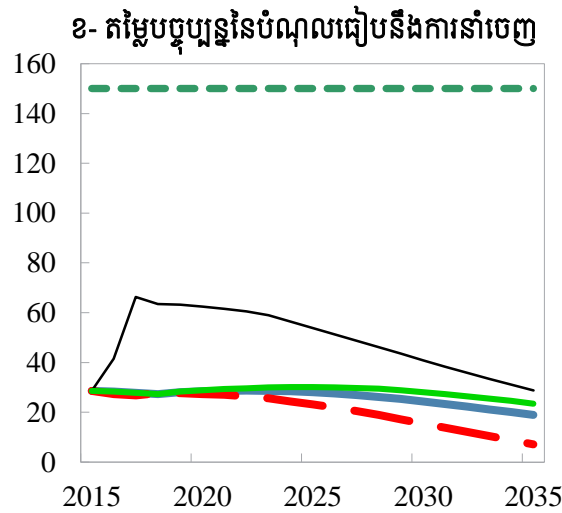
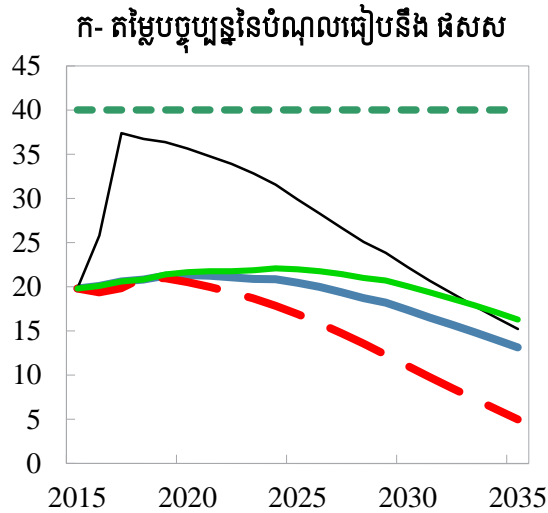
សេណារីយ៉ូនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែម៖

- សេណារីយ៉ូទី១៖ ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ពី ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៥ និង ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៦-២០១៨។
- សេណារីយ៉ូទី២៖ ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ពី ៨០០ លាន ទៅ ១ ០០០ លាន អេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥-២០១៨។

៦.៣. ការវិភាគប៉ះពាល់បំណុល តាមសេណារីយ៉ូទី១ (មិនគិតបំណុលចាស់) ២/៦

ទំហំនៃការខ្ចីថ្មី៖ ក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេដអិរ (ឆ្នាំ២០១៥) និង ៧០០ លាន - ៨០០ លានអេដអិរ/ឆ្នាំ (ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨)

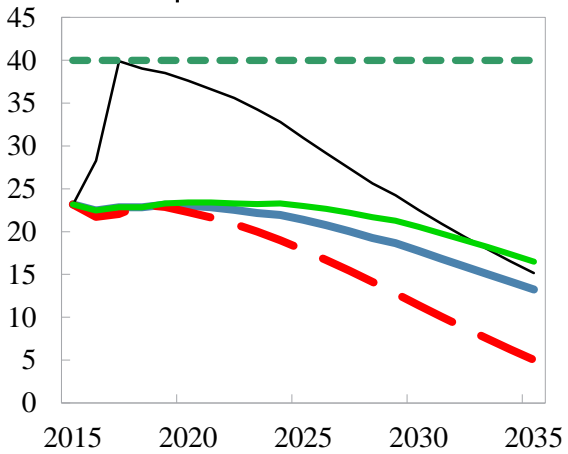
- Baseline
- មូលដ្ឋាន (មានការខ្ចីថ្មី)
- Historical scenario
- ប្រវត្តិសាស្ត្រ (គ្មានការខ្ចីថ្មី)
- Customized Scenario
- ផសស និងចំណូលថវិកាជាតិមានកំណើនទាប
- Most extreme shock
- វេទមិត្តភាព (ការធ្លាក់ចុះការនាំចេញ)
- Threshold
- អនុបាតគោល

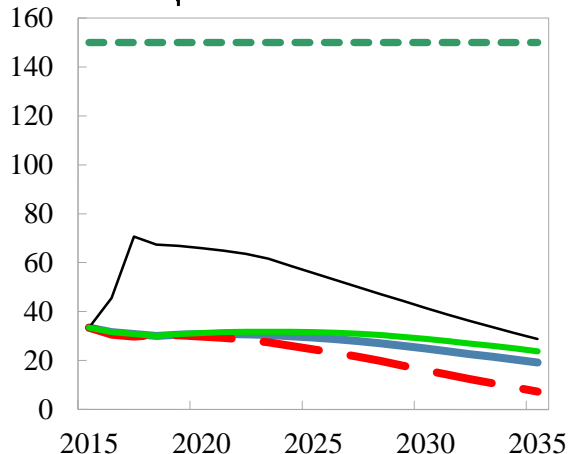
៦.៣. ការវិភាគចីរភាពបំណុល តាមសេណារីយ៉ូទី១ (គិតទាំងបំណុលចាស់) ៣/៦

ទំហំនៃការខ្ចីថ្មី៖ ក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេដអិរ (ឆ្នាំ២០១៥) និង ៧០០ លាន - ៨០០ លានអេដអិរ/ឆ្នាំ (ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨)

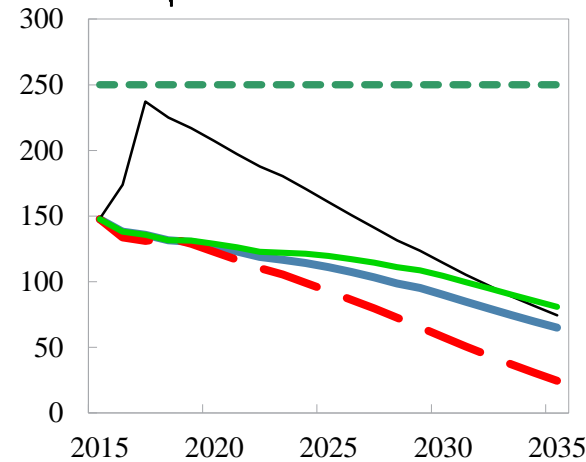
ក- តម្លៃបច្ចុប្បន្ននៃបំណុលធៀបនឹង ផសស

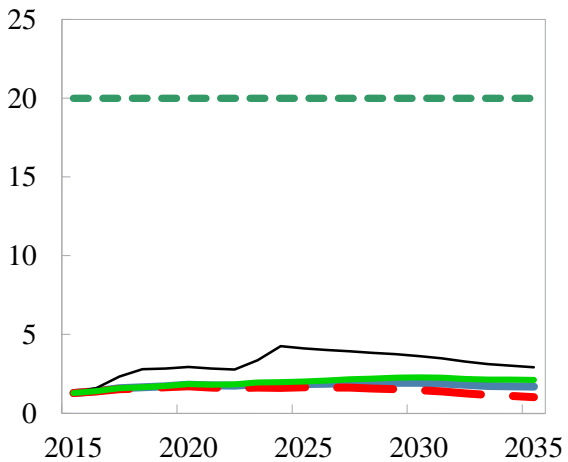
ខ- តម្លៃបច្ចុប្បន្ននៃបំណុលធៀបនឹងការនាំចេញ

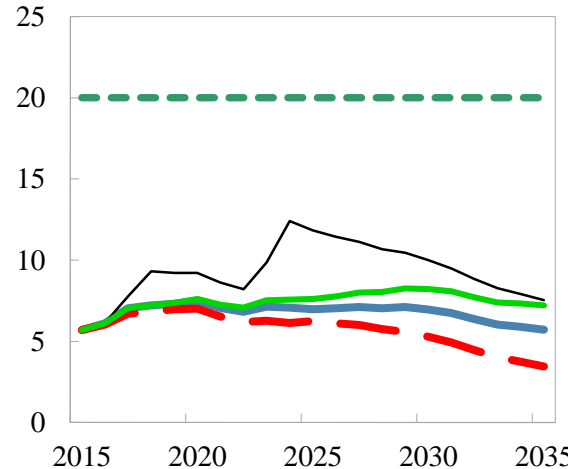
គ- តម្លៃបច្ចុប្បន្ននៃបំណុលធៀបនឹងចំណូលថវិកាជាតិ

ឃ- សេវាបំណុលធៀបនឹងការនាំចេញ

ង- សេវាបំណុលធៀបនឹងចំណូលថវិកាជាតិ

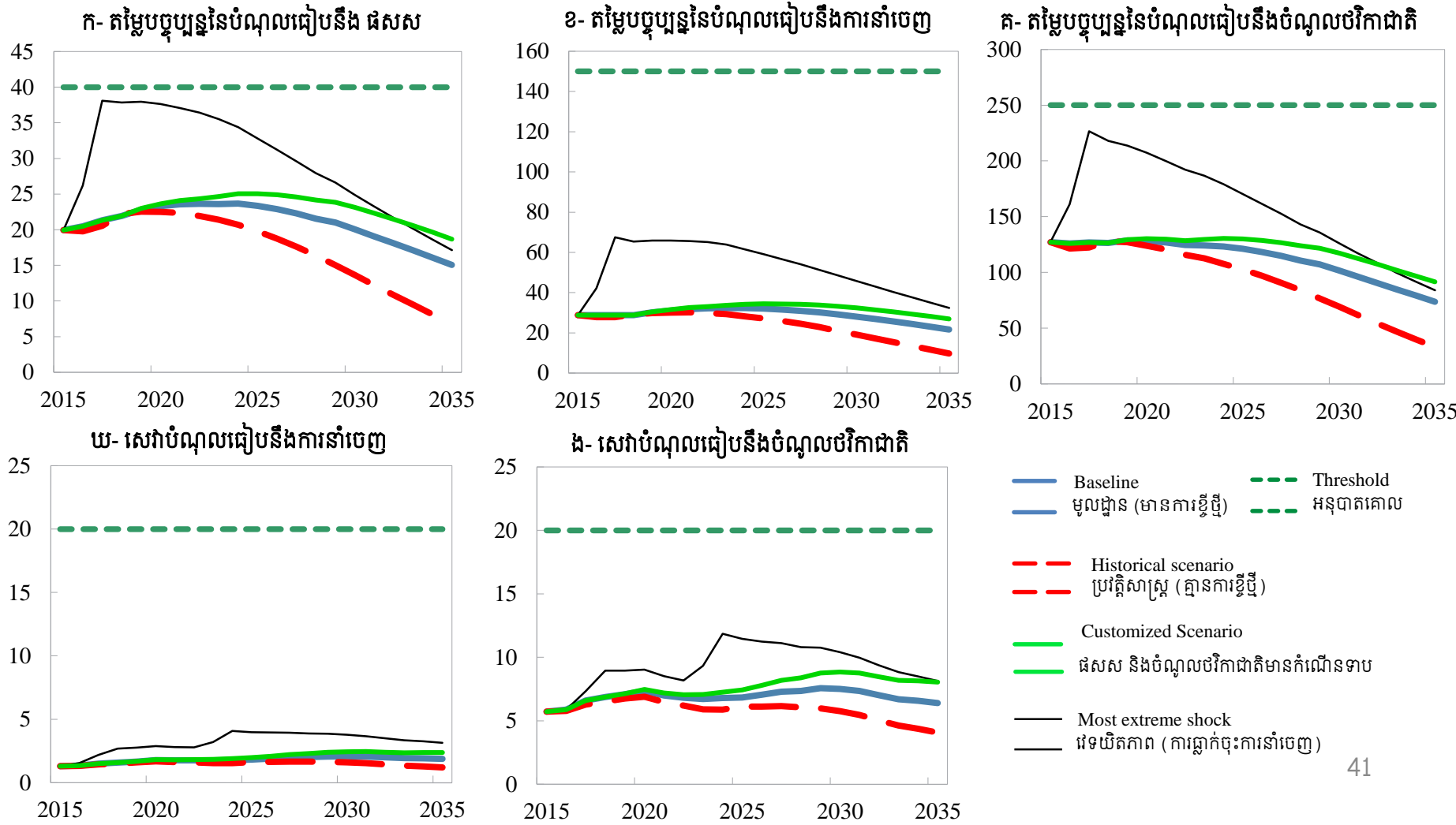

- Baseline
- មូលដ្ឋាន (មានការខ្ចីថ្មី)
- Historical scenario
- ប្រវត្តិសាស្ត្រ (គ្មានការខ្ចីថ្មី)
- Customized Scenario
- ផសស និងចំណូលថវិកាជាតិមានកំណើនទាប
- Most extreme shock
- វេទមិត្តភាព (ការធ្លាក់ចុះការនាំចេញ)
- Threshold
- អនុបាតគោល

៨.៦.៥. ការវិភាគចីរភាពបំណុល តាមសេណារីយ៉ូទី២ (មិនគិតបំណុលចាស់) ៤/៦

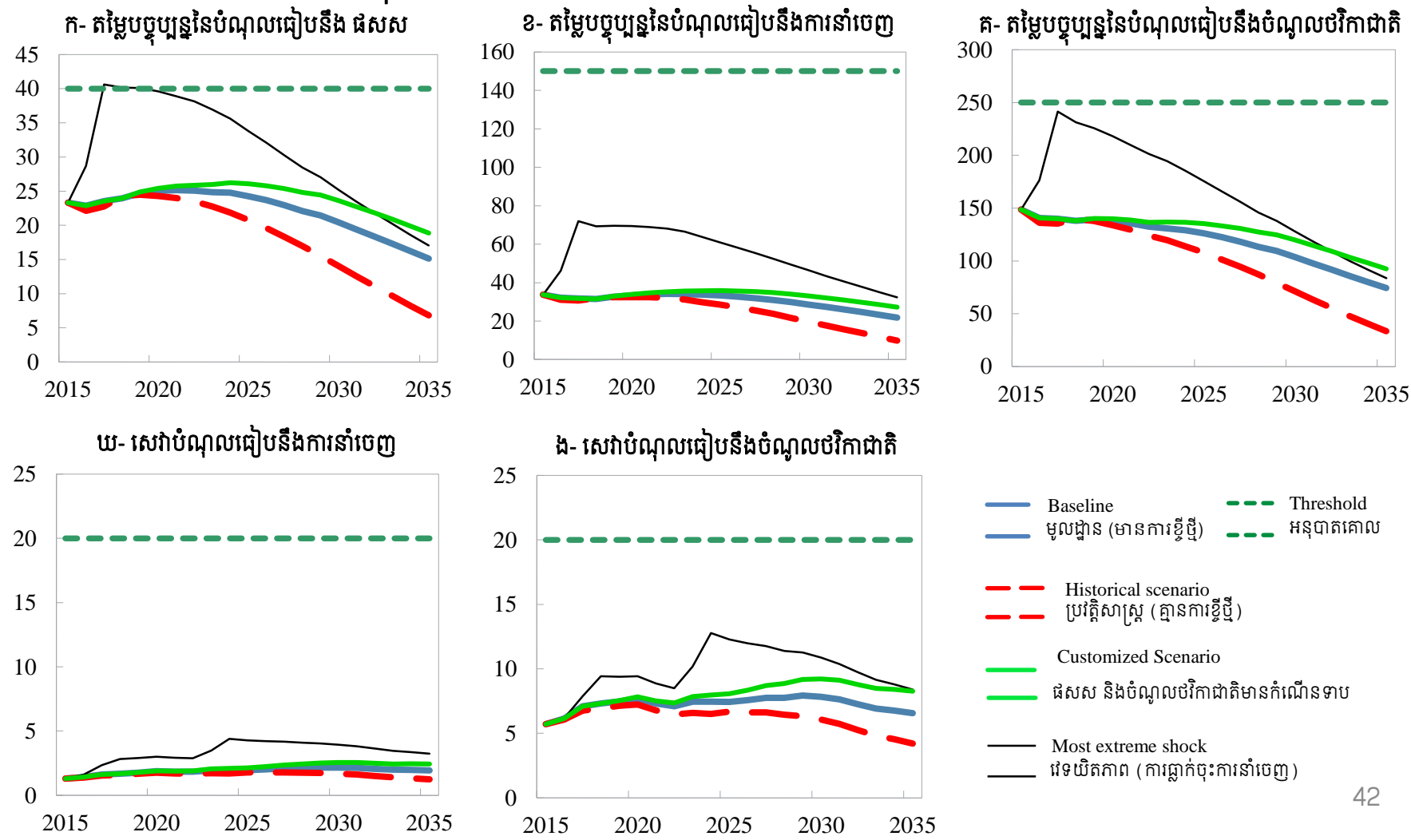
ទំហំនៃការខ្ចីថ្មី៖ ក្នុងរង្វង់ ៨០០ លាន - ១ ០០០ លានអេសដេអ៊ែរ/ឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥-២០១៨

៨.៦.៧. ការវិភាគចីរភាពបំណុល តាមសេណារីយ៉ូទី២ (គិតទាំងបំណុលចាស់) ៥/៦

ទំហំនៃការខ្ចីថ្មី៖ ក្នុងរង្វង់ ៨០០ លាន - ១ ០០០ លានអេសដេអ៊ែរ/ឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥-២០១៨

៦.៣. ការវិភាគចីរភាពបំណុល (៦/៦)

- លទ្ធផលនៃការវិភាគចីរភាពបំណុល បង្ហាញថា៖
 - សេណារីយ៉ូទី១៖ មាន “ចីរភាព” និងប្រឈមនូវ “ហានិភ័យកម្រិតទាប” ទាំងករណីគិត និងមិនគិតបញ្ចូលបំណុលចាស់ ឬបំណុលមរតកកំពុងដោះស្រាយ។
 - សេណារីយ៉ូទី២៖ មាន “ចីរភាព” និងប្រឈមនូវ “ហានិភ័យកម្រិតមធ្យម” ទាំងករណីគិត និងមិនគិតបញ្ចូលបំណុលចាស់ ឬបំណុលមរតកកំពុងដោះស្រាយ។
- កម្ពុជាមានសមត្ថភាពខ្ចីឥណទានសម្បទានថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ និង ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៦-២០១៨ ទៅតាមបរិការណ៍នៃគោលនយោបាយថវិកា និងវិវឌ្ឍនាការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ជាក់ស្តែង។

៦.៤. វិធានការគោលនយោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ២០១៥ - ២០១៨ (១/៤)

យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ២០១៥-២០១៨ បានដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ចំនួន ០៩ ចំណុចដូចខាងក្រោម៖

១. កំណត់ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ និងក្នុងរង្វង់ពី ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៦-២០១៨ ទៅតាមបរិការណ៍នៃគោលនយោបាយថវិកា និងវិវឌ្ឍនាការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែងរបស់កម្ពុជា។

សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥-២០១៨ ជារួម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ ឬ សញ្ញាប័ណ្ណរដ្ឋអធិបតេយ្យ ដែលជាឧបករណ៍បំណុលថ្មីទេ តែអាចសាកល្បងបោះផ្សាយនៅពេលណាមួយ ដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃទីផ្សារបំណុល និងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការបោះផ្សាយមូលបត្រឯកជន។

៦.៤. វិធានការគោលនយោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ២០១៥ - ២០១៨ (២/៤)

២. បន្តប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានសម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ដែលមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពផលិតកម្ម សំដៅទ្រទ្រង់ ចីរភាពកំណើនរយៈពេលវែង។
៣. បន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយ ថវិកាជាតិ, ក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌវិនិយោគ សាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូ រវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP)។
៤. បន្តទទួលតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់។
៥. បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីកែទម្រង់ក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ សំដៅសម្រេចបាននូវ ចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលមធ្យម ក្នុងរង្វង់ ៧ ភាគរយ និងកំណើនចំណូលថវិកាជាតិ ក្នុងរង្វង់ជាមធ្យម ០,៥ ពិន្ទុភាគរយ នៃ ផសស ក្នុងមួយឆ្នាំ។
៦. បន្តអនុវត្តគោលការណ៍មជ្ឈការក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

៦.៤. វិធានការគោលនយោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ២០១៥ - ២០១៨ (៣/៤)

៧. បន្តពង្រឹងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងហិរញ្ញប្បទានពីប្រភពផ្សេងទៀតសម្រាប់បំពេញតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈសរុប។
៨. បន្តពង្រឹងការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យលើហានិភ័យបំណុលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស ហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុដែលអាចកើតចេញ ពីការធានារបស់រដ្ឋលើគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) និង ពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការគន្លឹះបន្ថែម ដូចខាងក្រោម៖
- ធានាទូទាត់គម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) មិនឱ្យលើសពី ៤ ភាគរយ នៃ ផសស ដែលស្ថានភាពថវិកា និងសេដ្ឋកិច្ចអាចទ្រាំទ្របាន។
 - វិភាជថវិកា ក្នុងរង្វង់ ៥ ភាគរយ នៃសេវាបំណុលសរុបប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីបង្កើតជាមូលនិធិបម្រុង (Contingency Fund) សម្រាប់ត្រៀមដោះស្រាយការធានាទូទាត់របស់រដ្ឋលើគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP)។

៦.៤. វិធានការគោលនយោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ២០១៥ - ២០១៨ (៤/៤)

- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា នឹងសិក្សាគ្រប់ជ្រុងជ្រោយលើហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុល ជាយថាហេតុដែលអាចកើតចេញពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីដាក់ជូន គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈពិភាក្សា និងស្នើវិធានការដោះស្រាយ ក្នុងករណីចាំបាច់។
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ នឹងនាំមុខក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុលរួមរបស់ជាតិទាំងមូល ឱ្យគ្របដណ្តប់ទាំងបំណុលរបស់ វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុងវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

៩. បន្តពង្រឹងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រង បំណុលសាធារណៈ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។